

РЕШЕНИЕ

№ 32

гр. Бургас, 02.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, II ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на първи февруари през две хиляди двадесет
и втора година в следния състав:

Председател: Събчо Ат. Събев

Членове: Петя Г. Георгиева Стоянова
Димитър П. Стоянов

при участието на секретаря Милена Й. Софронова
в присъствието на прокурора Ангел Атанасов Георгиев (ОП-Бургас)
като разглежда докладваното от Петя Г. Георгиева Стоянова Въззивно
наказателно дело от общ характер № 20212100601068 по описа за 2021
година

за да се произнесе, взе предвид следното:

С присъда № 57 от 23.09.2021 г. по НОХД № 3686/2021 г., Районен съд,
гр. Бургас е признал подсъдимия Я. Е. Й. с ЕГН ***** за виновен в
това, че на 09.12.2020 г. в гр. Бургас, от паркинг на „Кроношпан България“
ЕООД, находящ се в Промислена зона, противозаконно отнел чуждо
моторно превозно средство – товарен автомобил, влекач марка „Скания“,
модел „Р 164 ЛА 480“ с регистрационен № А 4163 ММ, с полуремарке,
прикачено към него марка „Кроне“, модел „СДП 27“, с регистрационен № А
0374 ЕМ, от владението на П. Д. Д., собственост на ЕТ „ТРАНС КО – КОСТА
ДИМИТРОВ“, представлявано от К. Д. Д., без негово съгласие, с намерение
да го ползва, като е последвала повреда на превозното средство, възлизаща на
обща стойност в размер на 27 618,72 /двадесет и седем хиляди лева
шестстотин и осемнадесет лева и 72 ст./ лева и отнемането е извършено при

условията на чл. 195, ал. 1, т. 4 от НК чрез използване на техническо средство – контактен ключ, поради което и на основание чл. 336, ал. 2, т. 1 и т. 3, вр. с чл. 58а от НК му наложил наказание лишаване от свобода за срок от ДВЕ ГОДИНИ. Не го лишил от правоуправление, предвид липсата на такава правоспособност у дееца.

Признал го за виновен и в това, че на същата дата, в ж.к.Изгрев на същия град противозаконно е пречил на органи на властта – Св. Ив. Бр., назначен на длъжност командир на отделение в група „ООР“ към сектор „Охранителна полиция“ в Пето РУ при ОДМВР – гр. Бургас и Хр. А. А. – старши полицай в група „ООР“ към сектор „Охранителна полиция“ в Пето РУ при ОДМВР – гр. Бургас да изпълнят задълженията си по служба, като при управление на отнетото по т.1 МПС не спрял на подаден светлинен и звуков сигнал от служебен полицейски автомобил, с което възпрепятствал извършването на проверка по ЗДвП, поради което и на основание чл. 270, ал. 1, вр. чл. 23, ал. 1 от НК, вр. чл. 58а от НК му наложил наказание лишаване от свобода за срок от четири месеца.

3.Със същата присъда БРС признал подсъдимия за виновен и в това, че на посочената дата , в гр. Бургас, на кръстовището с кръгово движение на булевард „Стефан Стамболов“ и улица „Никола Петков“, до хотел „Мираж“, при управление на същото МПС като това по т.1 и т.2 , нарушил следните правила за безопасност на движението по пътищата: чл. 21, ал. 2 и чл.150 от ЗДвП, като превишил разрешената сигнализирана с пътен знак скорост до 40км./ч. управлявайки със 76 км./ч. и чл. 150 от ЗДвП – управлявал МПС без да има необходимата правоспособност , като по този начин допуснал самостоятелно ПТП и с това по непредпазливост причинил значителни имуществени вреди на обща стойност 23 803,96 /двадесет и три хиляди осемстотин и три лева и 96 ст./ лева, както и унищожил превозваната в полуремаркетото стока, собственост на търговско дружество „Ринко – Интериор“ ЕООД, ЕИК 827207821, представлявано от З. Ж. М., на обща стойност 23 045,99 /двадесет и три хиляди четиридесет и пет лева и 99 ст./ лева и увредил пътни знаци и бетонни бордюри в кръговото кръстовище на булевард „Стефан Стамболов“ и улица „Никола Петков“, до хотел „Мираж“, собственост на Община Бургас, а именно пътни знаци и бетонни бордюри на обща стойност 757,97 /седемстотин петдесет и седем лева и 97 ст./ лева, поради което и на основание чл. 343, ал. 1, б. „а“, вр. чл. 342, ал. 1, предл. 3, и

чл. 58а от НК го осъдил на четири месеца лишаване от свобода, при първоначален общ режим на изтърпяване, на основание чл.57, ал. 1, т. 3 от ЗИНЗС.

Определил му и наложил, на основание чл. 23, ал. 1 от НК БРС едно общо най тежко наказание измежду посочените по-горе, а именно „лишаване от свобода“ за срок от две години.

Определил, на основание чл. 57, ал. 1, т. 3 от ЗИНЗС първоначален „общ“ режим на изтърпяване на така определеното общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ в размер на две години, като на основание чл. 59 от НК е приспаднал времето през което подсъдимият е бил задържан по реда на ЗМВР или НПК, или е изтърпявал МНО „задържане под страна“ във връзка с посочените престъпления.

Осъдил на основание 45 ЗЗД подсъдимия Я. Е. Й. да заплати на Община Бургас сумата от 757, 97 лева, представляваща обезщетение за причинени на Община Бургас имуществени вреди от престъплението по т. 3, както и на основание чл. 88, ал. 1 НПК, вр. чл. 78, ал. 6 от ГПК да заплати в полза на Държавата по сметка на Районен съд гр. Бургас следващите се държавни такси, а именно 50 лева, представляваща държавна такса върху уважената част от граждански иск и на основание чл. 190, ал. 2 НПК да заплати сумата от 5.00 лева, представляваща държавна такса за служебно издаване на един брой изпълнителен лист.

Направените по делото разноси в размер на 1386,46 лева е възложил в тежест на подсъдимия Й., както и на основание чл. 189, ал. 3 НПК, вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК го осъдил подсъдимия да заплати на Община Бургас сумата от 300 /триста/ лева, представляваща сторени от гражданския ищец разноси за юрисконсулт.

Присъдата е обжалвана от подсъдимия Й., чрез назначения му служебен защитник – адв. Анна Мадевова от БАК. С жалбата се иска изменяване на атакувания съдебен акт като неправилен, постановен при нарушение на материалния закон в частта, с която е постановено ефективно изтърпяване на наложеното наказание лишаване от свобода. Излагат се съображения за неоснователност на отказа на първата инстанция да приложи института на условното осъждане, съобразно текста на чл. 66, ал. 1 от НК, при наличие на материалноправните предпоставки за това и се настоява това да бъде сторено

от въззивната инстанция. В съдебно заседание служебният защитник поддържа подадената жалба. С оглед на това, че подсъдимия вече 14 месеца е в ареста, намира, че мотивите на първоинстанционния съд за неприлагане на института на условното осъждане за частично основателни. Моли се обаче, наложеното общо най-тежко наказание лишаване от свобода да бъде намалено.

В дадената му последна дума, подсъдимият също моли, да му бъде намалено наказанието.

Представителят на Бургаска окръжна прокуратура изразява становище за неоснователност на подадената жалба. Намира, че мотивите на първоинстанционния съд, включително и относно неприлагането на института на чл. 66 от НК са изключително подробни, поради което предлага, първоинстанционният съдебен акт да бъде потвърден.

Пред въззивната инстанция представители на ощетените юридически лица ЕТ „Транс Ко-Коста Димитров и „Ринко интериор“ ЕООД, първия от които конституиран като граждански ищец, а втория неправилно като частен обвинител, не се явяват, редовно призовани.

За гражданския ищец Община - Бургас се явява юрисконсулт А. Х., като последният моли първоинстанционната присъда да бъде потвърдена.

Бургаският окръжен съд, като обсъди доводите на страните и след като провери изцяло правилността на атакуваната присъда, приема следното:

В съдебната фаза пред първата инстанция съдът е провел предварително изслушване по делото. Подсъдимият в присъствието на служебният си защитник е признал изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, като изрично се съгласил за тях да не се събират доказателства. Съдът е разяснил правата му по чл. 371 НПК и като е констатирал, че направените самопризнания се подкрепят от събраните на досъдебното производство доказателства е обявил с определение по реда на чл. 372, ал. 4 НПК, че ще се ползва от тях при постановяване на присъдата и е приобшил събраните в досъдебното производство доказателства.

Въззивната инстанция напълно споделя приетата от районния съд фактическа обстановка, поради което няма да приповтаря същата изцяло.

Подсъдимият Я. Е. Й. е на ****.

В ранните часове на 09.12.2020 г. свидетелят П.Д.Д., изпълняващ длъжността шофьор към ЕТ „Транс-Ко-Коста Димитров“ пристигнал в базата на търговско дружество „Кроношпан България“ ЕООД, находяща се в гр. Бургас, Промислена зона. В предоставеното му за управление моторно превозно средство - товарен автомобил, влекач, марка „Скания“, модел „Р 164 ЛА 40“, с рег. № А 4163 ММ, с полуремарке прикачено към него марка „Кроне“, модел „СДП 27“, с рег. № А 0374 ЕМ, собственост на ЕТ „Транс – Ко – Коста Димитров“ била натоварена и обезопасена стоката, предназначена за търговско дружество „Ринко Интериор“ ЕООД –плоскости , гърбове, ламинат, работни плотове и мостри, на обща стойност 23 045,99 лв. Той констатирал, че в резервоара нямало достатъчно гориво, поради което се отправил със същия автомобил към най-близката бензиностанция в района, но още на паркинга до базата на „Кроношпан“ ЕООД срещнал своя съсед – подсъдимия Я.Й., който му казал, че е дошъл да го види. Д. нямал време, затова му предложил да се качи в автомобила и да си говорят по време на пътуването. Така двамата заедно отишли до бензиностанция „К2“, находяща се в гр. Бургас, ул. „Одрин“, ПЗ Север, Д. заредил гориво в около 11:43 часа . Върнали се обратно, като свидетелят Д. паркирал превозното средство на същия паркинг. Д. оставил ключа за камиона в жабката, което било забелязано от подсъдимия. Свидателят Д. не активирал заключващия се механизъм и оставил товарния автомобил отключен.

След това по молба на Й. го закарал с личния си автомобил до ж.к. „Меден рудник“и го оставил там.

Подсъдимият решил да преспи в автомобила и в изпълнение на намисленото, в късните часове на 09.12.2020 г. се придвижил до мястото, където влекача с полуремаркетото били оставени по-рано през деня. Влязъл в превозното средство , изпитал желание да го управлява, въпреки, че не разполага с валидно издадено свидетелство за управление на МПС, нямал нужните знания и умения, и не е получил разрешение да ползва автомобила. Извадил контактния ключ от жабката и използвайки го, привел превозното средство в движение по пътищата отворени за обществено ползване на територията на гр. Бургас. Докато се движел установил, че в полуремаркетото имало товар.

Свидетелите Св. Ив. Бр.-полицейски служители, придвижвайки се със

служебния си автомобил обозначен с надписи „Полиция“ и синя сигнална лампа, в района на ж.к. „Изгрев“ в гр. Бургас забелязали движещия се на пътното платно товарен автомобил влекач с полуремарке прикачено към него. Направило им впечатление, че водачът навлязъл в забранена за движение улица и предвид необходимостта от проверка на превозно средство и неговия водач, те последвали товарния автомобил. На подадените звуков и светлинен сигнал, с указание да отбие на безопасно място и преустанови движението, които Й. възприел, той не се подчинил и решил да попречи на органите да властта да изпълнят задълженията си по служба. Той ускорил скоростта, с която се движел, с намерение да избяга от органите на реда, което наложило неговото преследване по улиците на града.

Подсъдимият Й. не се съобразявал с правилата за движение по пътищата, като с поведението си създавал предпоставки за настъпването на пътнотранспортно произшествие. Той продължил да управлява композицията, като се движел по бул. „Стефан Стамболов“ със скорост от 76 км/ч, като му предстояло да премине през кръстовище с кръгово движение. Игнорирал предписанието на поставения на 75 метра преди кръстовището пътен знак „В26“, забраняващ движението на превозни средства със скорост по-голяма от 40 км/ч преди и в кръстовището, като не взел под внимание и обстоятелството, че в прикаченото полуремарке имало натоварена стока. Подсъдимият Й. навлязъл в кръстовището с кръгово движение на бул. „Стефан Стамболов“ и ул. „Никола Петков“, до хотел „Мираж“ движейки се със скорост 76 км/ч. Скоростта на движението на състава превишило критичната за преминаване през кръстовището с кръгово движение, поради което в ранните часова на 10.12.2020 г. настъпило самостоятелно ПТП.

В резултат на същото биле причинени значителни имуществени вреди както следва: повредено до степен на неизползваемост бил товарният автомобил - влекач с прикачено към него полуремарке, на обща стойност 27618.72лв. ; унищожен бил превозвания товар на стойност 23 045,99 лева, увредени били пътни знаци и бетонни бордюри в кръговото кръстовище на булевард „Стефан Стамболов“ и улица „Никола Петков“, до хотел „Мираж“, на обща стойност 757,97 лева.

Подсъдимият Й. бил задържан на място. Разпитан същия не е съдействал за изясняване на случая.

В мотивите към обжалваната присъда, възприети от настоящия съдебен състав, Районен съд – Бургас е приел за установени обстоятелствата, изложени в обвинителния акт, като се е позовал на самопризнанието на подсъдимия и на доказателствата, събрани на досъдебното производство – показанията на свидетелите К. Д., П. Д., О. А., С. Б., Х. А., Т. Ч., М. С., И. К., З. М., С. Д., два броя протокол за оглед на местопроизшествие, ведно с фотоалбуми към тях, съдебно оценителна експертиза, съдебно-автотехническа експертиза, съдебно – техническа експертиза, съдебно оценителна експертиза и допълнителна съдебно – автотехническа експертиза, справка за съдимост и от останалите приложени по делото писмени доказателства. Фактическите данни, съдържащите се в доказателствената съвкупност, убедително потвърждават самопризнанията на подсъдимия по обстоятелствата, описани в обвинителния акт и водят до категоричния извод, че той е извършил престъпленията, за което е предаден на съд и признат за виновен.

Въз основа на приетата за установена фактическа обстановка, правилно и законосъобразно БРС е извел правните квалификации на извършените на 09.12.2020 г. и 10.12.2020 г. от подсъдимия Й. три деяния, извършени в условията на реална съвкупност.

Правилно и законосъобразно първоинстанционният съд е приел от обективна страна, че с отнемането на товарен автомобил, влекач марка „Скания“, модел „Р 164 ЛА 40“, с рег. № А 4163 ММ, с полуремарке прикачено към него марка „Кроне“, модел „СДП 27“, с рег. № А 0374 ЕМ, подсъдимият е осъществил състава на престъплението по чл. 346, ал. 2 от НК. От доказателствата по делото също така по безспорен и категоричен начин се установява, че са налице и квалифициращите признаци на чл. 346, ал. 2, т. 1 и т. 3 от НК – настъпила е повреда за МПС, като щетите възлизат на сумата от 27 618,72 лева, както и са нанесени щети на товара и инфраструктурата в общ размер на 23 803,96 лева, и за отнемането е използвано техническо средство – контактен ключ.

Правните изводи на съда са съобразени с доказателствата по делото, установената фактическа обстановка и със закона, като същите се споделят от настоящия съдебен състав и намира за ненужно тяхното допълване.

От субективна страна подсъдимият е извършил деянието по чл. 346, ал.

2, т. 1 и т. 3, вр. ал. 1 от НК при форма на вината „пряк“ умисъл, осъзнавайки противоправния характер на поведението, като с действията си е обективирал умисъл за отнемане на чуждо моторно превозно средство, като е имал намерение противозаконно да го ползва.

На база на събраните и приобщените по делото доказателства, правилно и законосъобразно Бургаският районен съд е приел, че от обективна страна подсъдимият е осъществил и съставът на престъпление по чл. 270, ал. 1 от НК. Пзовавайки се на съдебната практика и данните по делото, първоинстанционният съд е изложил подробни аргументи досежно това, че в конкретния случай извършеното от подсъдимия, съставлява престъпление, а не административно нарушение, с оглед обществената опасност на извършеното, надхвърлящо обичайното, отчитайки обстоятелствата при които е извършено, в това число значителния риск за живота и здравето на останалите участници в движението по градските улици, без никакви умения за управление на МПС от водача, допълнително усложнено и от габаритите и товара на камиона, които се споделят и от настоящия съдебен състав.

От субективна страна това деяние е извършено от подсъдимия при форма на вината пряк умисъл, като Й. съзнавал противоправния характер на поведението си и е искал настъпването им. Субективната страна се извлича от поведението на подсъдимия, който управлявайки противозаконно отнетия товарен автомобил, е възприел подадения звуков и светлинен сигнал от полицейските органи, и вместо да да отбие и да спре, продължил да управлява МПС-то, ускорявайки скоростта си на движение, целейки да избегне проверка от страна на служителите на реда.

Безспорно е по делото, а и не се спори, че при управлението на отнетия товарен автомобил – влекач и полуремарке, подсъдимият нарушил правилата за движение по пътищата, вследствие на което се стигнало до настъпилия резултат – ПТП по смисъла на § 6, т. 11 ЗДвП, визирани в чл. 21, ал. 2 ЗДвП и чл. 150 ЗДвП. Пзовавайки се на закона и доказателствата по делото, съдът правилно е извел правната квалификация на извършеното от подсъдимия деяние, като е приел, че с поведението си е осъществил от обективна страна състава на престъпление по чл. 343, ал. 1, б. „а“, вр. чл. 342, ал. 1 от НК. Налице е и съставомерният резултат, като в случая, в следствие на неспазване

на нормите на ЗДвП и настъпилото ПТП са причинени значителни имуществени вреди, като общата стойност на щетите възлиза на сумата от 23 803,96 лева, включваща товара и инфраструктурата, както и 27 618,72 лева на самото МПС.

Правилно и обосновано първоинстанционният съд е приел, че от субективна страна подсъдимият е осъществил посоченото деяние при форма на вината съзнавана непредпазливост. Подсъдимият е бил наясно, че е неспособен водач и не притежава необходимите знания и умения. Той е бил наясно, че в следствие на това може да настъпи ПТП, но се е надявал да избегне инцидента. С оглед и на това, възприемайки полицейските органи, той продължил да управлява товарния автомобил по пътната инфраструктура на гр. Бургас, като и увеличил скоростта му на движение.

При определяне на наказанията, които да бъдат наложени на подсъдимия за всяко едно от деянията, първоинстанционният съд е приложил правилно закона, съобразявайки нормата на чл. 58а от НК, като подробно е обсъдил обществената опасност на всяко едно и на дееца, както и смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства.

За престъплението по чл. 346, ал. 2 от НК законът предвижда наказание „лишаване от свобода“ от една до десет години, а съгласно ал. 4 и „лишаване от право да управлява МПС“. Правилна се явява преценката на БРС относно личността на дееца и завишената степен обществената опасност на деянието, обусловена от липсата на знания и умения у подсъдимия за управление на МПС, още повече, че се касае за тежкотоварен автомобил, за който са завишени критериите за придобиване на съответната правоспособност. В съответствие с разпоредбата на чл. 58а, ал. 1 от НК първоинстанционният съд е намалил наложеното на подсъдимия за това деяние наказание с 1/3, като му наложил наказание „лишаване от свобода“ в размер на две години.

За деянието по чл. 270, ал. 1 от НК се предвижда наказание „лишаване от свобода“ за срок до три години или „глоба“ в размер от 500 до 2000 лева, а за престъплението по чл. 343, ал. 1, б. „а“, вр. чл. 342, ал. 1, предл. 3 от НК – наказание „лишаване от свобода“ до една година или „пробация“, а съгласно чл. 343г НК и наказание „лишаване от право да управлява МПС“. С оглед на изложените в мотивите към присъдата съображения досежно смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства, възприети и от настоящия

съдебен състав, първоинстанционният съд е определил на подсъдимия за деянието по чл. 270, ал. 1 от НК наказание „лишаване от свобода“ за срок от 6 месеца. Съобразно нормата на чл. 58а, ал. 1 от НК е намалил така определеното наказание с 1/3, като е определил за това деяние, извършено от подсъдимия, наказание в размер на четири месеца „лишаване от свобода“. За деянието по чл. 343, ал. 1, б. „а“, вр. чл. 342, ал. 1, предл. 3 от НК е отмерил наказание „лишаване от свобода“ в размер на шест месеца, което с оглед разпоредбата на чл. 58а, ал. 1 от НК е намалил с 1/3 и така му е наложил наказание „лишаване от свобода“ в размер на четири месеца.

Доколкото към датата на извършване на деянието подсъдимият е бил неспособен водач на МПС, правилно и законосъобразно съдът не е наложил на Й. кумулативно предвиденото в чл. 343г от НК наказание „лишаване от право да управлява МПС“.

Първоинстанционният съд е изложил подробни съображения досежно неприлагането на института на условното осъждане в конкретния случай. Настоящият въззивен състав намира същите за правилни и обосновани, поради което счита, че искането на подсъдимия, чрез защитника му, направено във въззивната жалба, за неоснователно.

С оглед на това, че трите деяния са извършени от подсъдимия в условията на реална съвкупност, правилно и законосъобразно първоинстанционният съд, на основание чл. 23 от НК е определил на подсъдимия едно общо най-тежко наказание измежду наложените му, а именно „лишаване от свобода“ за срок от две години.

Соченото от защитата на подсъдимия, че общото наказание на подсъдимия следва да се намали, с оглед дългия престой на подсъдимия в Следствения арест, е неоснователно. Продължителността на задържането под стража не е сред основанията смекчаващи отговорността на дееца или обосноваващи извод за настъпило поправяне на дееца към спазване на законовите норми и правила. Липсват основания на намаляване на наказанието и проява на по-голяма снизходителност към подсъдимия Й.. Така определеното за изтърпяване общо най-тежко наказание по мнение и на въззивната инстанция ще изпълни целите на наказанието, визирани в чл. 36 от НК

Правилно първоинстанционният съд, в съответствие с чл. 57, ал. 1, т. 3

от ЗИНЗС е определил първоначален с „общ“ режим на изтърпяване на наложеното на подсъдимия наказание общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“.

Позовавайки се на данните по делото и на съдебната практика, правилно и обосновано първоинстанционният съд не е приложил разпоредбата на чл. 24 от НК и не е увеличил наложеното общо най-тежко наказание. Действително се касае за млад човек – малко преди датата на деянието е навършил *** години, в изпитателния срок на осъждането за гшрабеж не е извършил друго престъпление, което да доведе до активиране на условното осъждане, поради което и не се налага допълнителна репресия спрямо него.

С присъдата, на основание чл. 59 от НК съдът е приспаднал към определеното общо най-тежко наказание, времето през което Й. е бил задържан по ЗМВР, НПК или е търпял МНО „задържане под стража“ във връзка с деянията, за които е признат за виновен.

Основанието на гражданския иск в наказателния процес е деянието, предмет на обвинението. Когато съдът признае, че то представлява престъпление и с него са причинени вреди, той дължи произнасяне по претенцията за обезщетението.

Съгласно чл. 45 от ЗЗД всеки е длъжен да поправи вредите, което е причинил другиму с виновното си поведение. В конкретния случай са налице всички предпоставки, визирани в посочената норма за ангажиране на деликтна отговорност на подсъдимия Й.. Престъплението, за което подсъдимият е признат за виновен, е противоправно, виновно (при пряк умисъл) и от него са настъпили вреди. Налице е и причинно-следствена връзка между виновното поведение на подсъдимия и настъпилия вредоносен резултат. В съответствие със закона, правилно БРС е осъдил подсъдимия да заплати на Община Бургас по приетия за съвместно разглеждане граждански иск, сума в размер на 757,97 лева, представляваща обезщетение за причинени на Общината имуществени вреди от престъплението. Правилно е определен и размера на дължимата държавна такса върху уважения граждански иск.

С оглед осъдителната присъда, законосъобразно са възложени в тежест на подсъдимия направените по делото разноси, включително и тези за юрисконсулт от гражданския ищец Община Бургас .

При извършената служебната проверка на обжалваната присъда, съдът не констатира основания за нейното изменяване или отменяване, поради което същата следва да бъде потвърдена.

С оглед на горното, Бургаският окръжен съд на основание чл. 338 от НПК

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 57 от 23.09.2021 г., постановена от Районен съд- Бургас по НОХД № 3686/2021г.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____